

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. บทสรุป

ตลาดอนุพันธ์แห่งประเทศไทย ถือเป็นตลาดซื้อขายล่วงหน้าแห่งใหม่ ที่จัดตั้งขึ้น โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ.2546 ที่มีการบัญญัติ หลักเกณฑ์ ลักษณะ และวิธีการต่างๆที่จำเป็นในตลาดอนุพันธ์แห่งประเทศไทยไว้เป็นการเฉพาะ สำหรับในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนมุ่งทำการศึกษาวิจัยในประเด็นต่างๆ ทั้งในส่วนของสาระสำคัญของสัญญาซื้อขายล่วงหน้า และเชื่อมโยงไปถึงการวิเคราะห์ต่อไปถึงประเด็นปัญหาเรื่องการโอน ความเสี่ยงภัยในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าทองคำ หรือน้ำมันดิบ ที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งมอบ ตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ.2546 ว่าควรเป็นไปในลักษณะใด ซึ่งจากการ ศึกษาวิจัยในประเด็นดังกล่าว สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

1. สินค้าทองคำและน้ำมันดิบ ตามคำนิยามของพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ.2546 ศึกษาวิจัยส่วนที่เป็นทฤษฎีความเสี่ยงภัย (Theory of risk) ในเชิงข้อความคิดทาง กฎหมายผลที่ได้ คือ สินค้าทองคำ และน้ำมันดิบ ถือเป็นสินค้าที่สามารถเกิดภัยพิบัติ เกิดความ สูญหาย หรือเกิดความเสียหายในตัวสินค้าได้ เช่น กรณีน้ำมันดิบเสื่อมสภาพเนื่องจากเก็บเป็น เวลานาน หรือ ทองคำถูกไฟไหม้โดยที่ไม่สามารถโทษคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ เป็นต้น

2. สัญญาซื้อขายล่วงหน้าเกิดขึ้น เมื่อมีการส่งคำสั่งซื้อของผู้ซื้อและคำสั่งขายของผู้ขาย ผ่านทางนายหน้าเข้าไปที่ตลาดซื้อขายล่วงหน้า โดยเข้าไปสู่ระบบการซื้อขายของตลาดซื้อขาย ล่วงหน้าทำการจับคู่ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เมื่อคอมพิวเตอร์ทำการจับคู่คำสั่งซื้อและคำสั่งขายที่ มีรายละเอียดตรงกันแล้ว คอมพิวเตอร์จะมีการยืนยันการจับคู่คำสั่งไปที่นายหน้าตลาดซื้อขาย ล่วงหน้าและนายหน้าตลาดซื้อขายล่วงหน้าทำการแจ้งยืนยันผลการจับคู่คำสั่งไปที่ลูกค้าของตน จึงเกิดเป็นสัญญาซื้อขายล่วงหน้าขึ้น ทั้งนี้ คำสั่งซื้อและคำสั่งขายไม่มีลักษณะเป็นคำเสนอแต่มี ลักษณะเป็นคำเชิญเพื่อให้มีการเข้าทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้ากัน หลังจากที่เกิดสัญญาซื้อขาย ล่วงหน้าแล้วสำนักบัญชีจะเข้าผูกพันเป็นคู่สัญญาให้กับคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย กล่าวคือ เป็นผู้ซื้อ ให้กับฝ่ายผู้ขาย และผู้ขายให้กับฝ่ายผู้ซื้อ

3. สัญญาซื้อขายล่วงหน้าทองคำ หรือน้ำมันดิบตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขาย ล่วงหน้า พ.ศ.2546 นั้นไม่มีลักษณะทางกฎหมายเป็นสัญญาซื้อขาย ตามมาตรา 453 ประมวล

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้จึงไม่สามารถนำบทบัญญัติเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาปรับใช้ได้ ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่า สัญญาซื้อขายล่วงหน้าทองคำ หรือน้ำมันดิบ เป็นลักษณะของสัญญาไม่มีชื่อชนิดหนึ่ง และเนื่องจากการตราพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ.2546 ที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการซื้อขายล่วงหน้าไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้นสัญญาซื้อขายล่วงหน้าทองคำ หรือน้ำมันดิบ จึงเป็นสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ตกอยู่ภายใต้บังคับของหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ.2546 ทั้งนี้ รวมไปถึงประเด็นเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ซึ่งเป็นประเด็นที่ทำการศึกษาวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ก็ควรต้องตกอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 เช่นเดียวกัน แต่เนื่องจากในปัจจุบัน ยังไม่มีการบัญญัติหลักเกณฑ์เรื่องการโอนความเสี่ยงภัยไว้ในข้อบังคับของตลาด ซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรองที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ.2546 ดังนั้นผู้เขียนจึงได้ทำการศึกษาวិเคราะห์เพื่อพิจารณาหลักเกณฑ์การโอนความเสี่ยงภัยที่มีความเหมาะสมกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าทองคำ หรือน้ำมันดิบ ต่อไป

4. ประเด็นปัญหาเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าทองคำ หรือน้ำมันดิบตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ.2546 ผลการศึกษาที่ได้ คือ

4.1 ประเด็นเรื่องความเสี่ยงภัยโอนเมื่อ"มีการทำสัญญาเสร็จสิ้น" ไม่สามารถใช้ในการทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้าทองคำ หรือน้ำมันดิบ ตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ.2546 ได้ เนื่องจากไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพธุรกิจของการทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้า อันเป็นการซื้อขายสินค้าในอนาคต ซึ่งส่วนใหญ่แล้วผู้ขายจะยังไม่มีสินค้าอยู่ในขณะทำการซื้อขาย หรือในกรณีที่มีสินค้าอยู่แล้วก็ยังไม่สามารถเจาะจงสินค้าไว้เป็นที่แน่นอนได้ เนื่องจากในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าจะระบุรายละเอียดของสินค้าไว้อย่างกว้างๆ โดยยังไม่เจาะจงว่าเป็นสินค้าชนิดใด

4.2 ประเด็นเรื่องความเสี่ยงภัยโอนพร้อม"การโอนกรรมสิทธิ์" มีความสอดคล้องกับวิธีปฏิบัติและสามารถใช้กับการทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้าทองคำ หรือน้ำมันดิบได้ แต่เห็นควรมีการเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องการโอนกรรมสิทธิ์ในตัวสินค้าก่อนเป็นประการแรก เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีการบัญญัติเรื่องการโอนกรรมสิทธิ์ไว้ในข้อบังคับของตลาดแต่อย่างใด ซึ่งการกำหนดให้ความเสี่ยงภัยโอนพร้อมกรรมสิทธิ์นี้ถือเป็นการยุติธรรมต่อคู่สัญญา เนื่องจาก ผู้ที่เป็น

เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่นอกจากจะใช้ ประโยชน์ในตัวสินค้าแล้ว ก็ควรจะเป็นผู้ที่รับผลในกรณีที่เกิดภัยพิบัติแก่ตัวสินค้าด้วย

4.3 ประเด็นเรื่องความเสี่ยงภัยโอนเมื่อมี "การส่งมอบสินค้า" มีความเป็นไปได้ และสอดคล้องกับวิธีปฏิบัติซึ่งสามารถใช้กับการทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้าทองคำ หรือน้ำมันดิบได้ แต่เห็นควรมีการเพิ่มเติมเรื่องกำหนดให้ผู้ซื้อทำการชำระราคา หรือออกไปรับสินค้าด้วย จึงจะถือว่าความเสี่ยงภัยได้โอนจากผู้ขายไปยังผู้ซื้ออย่างสมบูรณ์ ผลดีคือ เกิดเป็นธรรมกับคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายที่ฝ่ายผู้ขายได้รับชำระราคา และฝ่ายผู้ซื้อได้รับมอบสินค้าตามสัญญา

4.4 ประเด็นเรื่องความเสี่ยงภัยโอนตาม "แบบจารีตประเพณีทางการค้า" มีความสอดคล้องและสามารถให้หลักเกณฑ์ดังกล่าวในการเข้าทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้าทองคำ หรือน้ำมันดิบได้เช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามตลาดซื้อขายล่วงหน้าต้องพิจารณากำหนดวิธีการขนส่งสินค้าด้วยว่าให้เป็นไปในลักษณะใด ซึ่งผลของการโอนความเสี่ยงภัยก็จะเป็นไปตามจารีตประเพณีทางการค้า อันเป็นที่รับรู้และถือปฏิบัติกันโดยทั่วไป ผลดี คือทำให้เกิดความชัดเจนและไม่ต้องตีความเมื่อเกิดกรณีพิพาทขึ้น เนื่องจากเป็นหลักเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับและใช้กันเป็นการทั่วไปในกลุ่มของผู้ประกอบการค้า

4.5 ประเด็นเรื่องความเสี่ยงภัยโอนตาม "มาตรา 370 - 372" แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทย สามารถนำบทบัญญัติมาตรา 370 วรรคสอง ซึ่งเป็นบทยกเว้นของเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยในสัญญาต่างตอบแทน มาปรับใช้กับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าทองคำ หรือน้ำมันดิบได้ เนื่องจากเมื่อถึงเวลาส่งมอบรับมอบสินค้า สินค้านั้นจะกลายเป็นทรัพย์สินเฉพาะสิ่งตามมาตรา 195 วรรคสองได้ ในขณะที่เดียวกัน สัญญาซื้อขายล่วงหน้าทองคำ หรือน้ำมันดิบไม่สามารถปรับใช้กับมาตรา 371 และ มาตรา 372 ได้ เนื่องจากได้ปรับใช้กับมาตรา 370 วรรคสองไปแล้ว แต่อย่างไรก็ดีผู้เขียนเห็นว่า ถึงแม้ว่าจะนำมาตรา 370 วรรคสอง มาปรับใช้ได้ก็ตาม แต่หากมีการบัญญัติหลักเกณฑ์การโอนความเสี่ยงภัยไว้ในข้อบังคับของตลาดที่เป็นกฎหมายลำดับรอง ออกโดยอาศัยอำนาจของพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ.2546 แล้วจะทำให้เกิดความสะดวก และเป็นภาระต่อสภาพทางธุรกิจของการทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้าได้มากกว่า และหากมีกรณีพิพาทเกิดขึ้น ก็จะทำให้สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างเป็นธรรมกับคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย

2. ข้อเสนอแนะ

จากการตรวจสอบ ณ วันที่จัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ พบว่า ยังไม่มีการเปิดให้ทำการซื้อขายสินค้าประเภททองคำและน้ำมันดิบในตลาดอนุพันธ์ ดังนั้นผู้เขียนจึงขอเสนอให้มีการพิจารณาบัญญัติเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยเพิ่มเข้าไปในข้อบังคับของตลาดอนุพันธ์กรณีเปิดให้ทำการซื้อขายสินค้าทองคำ และน้ำมันดิบตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำการส่งมอบ รับมอบสินค้า เพื่อรองรับ ทั้งนี้ เหตุผลที่ผู้เขียนมีการเสนอให้มีการบัญญัติเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยไว้ในข้อบังคับของตลาดอนุพันธ์แห่งประเทศไทยนั้น เนื่องจากเห็นว่า ข้อบังคับของตลาดอนุพันธ์ มีศักดิ์เป็นกฎหมายลำดับรอง ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ.2546 การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้ามาทำการซื้อขายในตลาดอนุพันธ์ ก็จะต้องรับทราบและยอมรับในกฎข้อบังคับที่ออกโดยคณะกรรมการของตลาดตามที่พระราชบัญญัติได้มีการให้อำนาจไว้ ดังนั้น การออกกฎข้อบังคับใดๆ ที่เป็นการกำหนดสิทธิหน้าที่ของบุคคลที่เข้ามาทำการซื้อขายล่วงหน้า รวมไปถึงอาจมีการจำกัดสิทธิบางประการของบุคคลที่เข้ามาทำการซื้อขายในตลาด หากไม่ขัดต่อบทบัญญัติกฎหมายลำดับสูงกว่า ก็ถือว่าสามารถใช้บังคับได้เช่นเดียวกัน ประกอบกับ ตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้าลักษณะนี้ จำเป็นต้องมีการกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อคุ้มครองประชาชนโดยทั่วไป ดังนั้น จึงไม่อาจเปิดให้ใช้เสรีภาพโดยเสรีได้ อีกทั้งการซื้อขายในตลาดซื้อขายล่วงหน้าหากควบคุมไม่ดี อาจส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศได้อีกด้วย ดังนั้น จากการศึกษาวิเคราะห์ทำให้เกิดทางเลือกได้หลายทางในการบัญญัติไว้ในข้อบังคับของตลาดอนุพันธ์โดยพิจารณาจากลักษณะการโอนความเสี่ยงภัยว่าจะให้ความเสี่ยงภัยโอนไปในลักษณะใด สามารถพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

1. พิจารณาให้ความเสี่ยงภัยโอนพร้อมการโอนกรรมสิทธิ์

เห็นควรให้มีการเพิ่มบทบัญญัติเรื่องการโอนกรรมสิทธิ์ในตัวสินค้าไว้ในข้อบังคับของตลาดอนุพันธ์แห่งประเทศไทยก่อนเป็นประการแรก ดังต่อไปนี้

“กำหนดให้กรรมสิทธิ์ในสินค้าที่ส่งมอบโอนไปยังผู้ซื้อเมื่อผู้ขายได้รับชำระราคาสินค้าจากผู้ซื้อเรียบร้อยแล้ว”

หลังจากนั้นจึงเพิ่มบทบัญญัติเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยให้มีความสอดคล้องกับหลักการโอนกรรมสิทธิ์ดังกล่าว คือ

“กำหนดให้ผู้ซื้อเป็นผู้รับความเสี่ยงต่อการสูญหายหรือเสียหายของสินค้า เมื่อผู้ขายได้นำสินค้ามาส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อ ณ คลังสินค้า หรือสถานที่ที่ตกลงกันตามสัญญา และผู้ซื้อได้ชำระราคาสินค้าเรียบร้อยแล้ว”

ทั้งนี้หลักการดังกล่าวกำหนดให้การส่งมอบสินค้าจากผู้ขายและการชำระราคาของผู้ซื้อเป็นลักษณะของการโอนกรรมสิทธิ์ในตัวสินค้า ดังนั้นเมื่อกรรมสิทธิ์ในสินค้าโอนไปเมื่อใด ก็กำหนดให้ความเสี่ยงภัยในตัวสินค้าโอนไปเมื่อนั้นนั่นเอง

2. พิจารณาให้ความเสี่ยงภัยโอนเมื่อมีการส่งมอบ

การกำหนดลักษณะของการโอนความเสี่ยงภัยในลักษณะนี้จะมีวิธีการคล้ายกับการกำหนดให้ความเสี่ยงภัยโอนพร้อมกรรมสิทธิ์ แต่มีความมีการบัญญัติเพิ่มเติมให้ชัดเจนและกำหนดหน้าที่ของทั้งผู้ซื้อและผู้ขายลงไปให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเห็นควรให้มีการเพิ่มบทบัญญัติเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยในข้อบังคับของตลาดอนุพันธ์แห่งประเทศไทย ดังต่อไปนี้

“กำหนดให้ผู้ซื้อเป็นผู้รับความเสี่ยงภัยต่อการสูญหายหรือเสียหายของสินค้า เมื่อผู้ขายได้นำสินค้ามาส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อ ณ คลังสินค้า หรือสถานที่ที่ตกลงกันตามสัญญา และผู้ซื้อได้ออกใบรับสินค้าให้แล้ว แต่หากเป็นกรณีที่ผู้ซื้อปฏิเสธการรับมอบสินค้าให้ผู้ขายเป็นผู้รับความเสี่ยงภัยต่อความสูญหายหรือเสียหายของสินค้าทันทีที่ผู้ขายรับสินค้าคืน”

ซึ่งการกำหนดให้ความเสี่ยงภัยโอนในลักษณะดังกล่าว หมายความว่า เมื่อผู้ขายนำสินค้ามาส่งมอบ ณ สถานที่ที่ตกลงกันไว้ในสัญญา และ ผู้ซื้อได้ออกใบรับสินค้าให้แก่ผู้ขายแล้ว ถือว่าให้ความเสี่ยงภัยต่อความสูญหายหรือเสียหายของสินค้าดังกล่าวโอนไปที่ผู้ซื้อทันที ทั้งนี้ทั้งนั้นจะดำเนินการเพียงอย่างหนึ่งอย่างใดไม่ได้ กล่าวคือ หากเพียงแคผู้ขายนำสินค้ามาส่งมอบ ณ สถานที่ที่ตกลงกันแต่ผู้ซื้อยังไม่ได้ ออกใบรับสินค้า ก็ยังไม่ถือว่าความเสี่ยงภัยได้โอนไปจากผู้ขายไปยังผู้ซื้อแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมอีกว่า หากผู้ซื้อปฏิเสธการรับมอบสินค้าให้ผู้ขายเป็นผู้รับความเสี่ยงภัยทันทีที่รับสินค้าคืน อย่างไรก็ตามการปฏิเสธการรับมอบสินค้าของผู้ซื้อควรจะเป็นเหตุเป็นผล หรือมีเหตุจำเป็นว่าสินค้าที่นำมาส่งมอบไม่ได้ตามมาตรฐานตามที่ตกลงกันในสัญญา ถ้าเป็นกรณีที่ผู้ซื้อปฏิเสธไม่รับสินค้าเพราะกรณีที่เกิดจากปัญหาของตัวผู้ซื้อเอง เช่น ไม่มีที่เก็บสินค้า หรือกรณีอื่นใด ก็ถือว่าผู้ขายได้ส่งมอบสินค้าโดยชอบแล้ว และควรให้ความเสี่ยงภัยโอนไปยังผู้ซื้อทันที

3. พิจารณาให้ความเสี่ยงภัยโอนตามแบบจารีตประเพณีทางการค้า

ในทางปฏิบัติทางการซื้อขายสินค้าล่วงหน้า นั้น ตลาดอนุพันธ์แห่งประเทศไทยสามารถกำหนดแบบวิธีการขนส่งสินค้าได้หลายวิธี ทั้งนี้ผู้เขียนขอเสนอให้กำหนดวิธีขนส่งสินค้าเป็นแบบ Free On board (FOB) และเห็นควรเพิ่มบทบัญญัติเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยไว้ในข้อบังคับของตลาดอนุพันธ์ ดังต่อไปนี้

“ความเสี่ยงภัยต่อการสูญหายหรือเสียหายของสินค้าให้ตกเป็นของผู้ซื้อทันทีเมื่อผู้ขายได้ทำการบรรทุกสินค้านั้นพ้นกราบเรือ”

ซึ่งการกำหนดให้ความเสี่ยงภัยโอนในลักษณะดังกล่าว หมายความว่า ให้ความเสี่ยงภัยโอนจากผู้ขายไปยังผู้ซื้อเมื่อผู้ขายได้ส่งมอบสินค้าขึ้นกราบเรือแล้ว อย่างไรก็ตาม หากธรรมเนียมปฏิบัติทางการค้าของการซื้อขายล่วงหน้ามีหลายวิธี ในข้อบังคับของตลาดอนุพันธ์แห่งประเทศไทยอาจกำหนดเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยอย่างกว้างๆไว้ว่า

“กำหนดให้ความเสี่ยงภัยโอนไปตามวิธีการขนส่งสินค้าที่กำหนดโดยข้อบังคับของตลาดว่าด้วยเรื่องวิธีการส่งมอบและรับมอบสินค้า”

4. พิจารณาให้ความเสี่ยงภัยโอนตามแบบวิธีการคลังสินค้า

จากการที่ผู้เขียนได้ศึกษาวิเคราะห์ถึงวิธีการส่งมอบรับมอบสินค้าในตลาดซื้อขายล่วงหน้าต่างประเทศ พบว่า ตลาด CBOT ของประเทศสหรัฐอเมริกา และตลาด TOCOM ของประเทศญี่ปุ่น ได้ใช้วิธีการส่งมอบรับมอบสินค้าโดยใช้ระบบคลังสินค้า และให้มีการสลักหลังการโอนและส่งมอบใบรับของคลังสินค้า เพื่อยืนยันการโอนกรรมสิทธิ์ซึ่งเป็นผลให้ความเสี่ยงภัย ก็ต้องโอนไปตามนั้นด้วย ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวถือเป็นหลักเกณฑ์ประการหนึ่งที่เหมาะสมกับสภาพและวิธีการทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้าในปัจจุบัน และใช้กันอย่างแพร่หลายในตลาดซื้อขายล่วงหน้าของต่างประเทศ ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีการเพิ่มบทบัญญัติเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยในส่วนที่เกี่ยวกับการส่งมอบสินค้าโดยใช้ระบบคลังสินค้า ดังต่อไปนี้

“กำหนดให้ผู้ขายส่งมอบสินค้า โดยวิธีการสลักหลังระบุชื่อผู้ซื้อลงในใบรับของคลังสินค้าและส่งมอบใบรับของคลังสินค้าให้แก่ผู้ซื้อทันทีนี้ ให้กรรมสิทธิ์และความเสี่ยงภัยโอนจากผู้ขายไปยังผู้ซื้อทันทีที่ผู้ซื้อได้รับใบรับของคลังสินค้าจากผู้ขาย”

อย่างไรก็ตาม ในความคิดเห็นของผู้เขียน ลักษณะการโอนความเสี่ยงภัยวิธีที่ดีที่สุดที่เหมาะสมกับลักษณะและแนวทางปฏิบัติของสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ในตลาดอนุพันธ์แห่งประเทศไทย คือ การกำหนดลักษณะการโอนความเสี่ยงภัยโดยพิจารณาจากการส่งมอบ ซึ่งอาจนำแนวบทบัญญัติเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยของ ตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าของประเทศไทย มาเป็นกำหนดเป็นแนวทางในการบัญญัติเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าทองคำ หรือน้ำมันดิบตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ.2546 ได้ ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าอาจเป็นแนวทางที่สำคัญประการหนึ่งที่จะสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าทองคำ หรือน้ำมันดิบ ตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ.2546 ได้เป็นอย่างดี

จากการที่ผู้เขียนได้ทำการศึกษาค้นคว้าโดยละเอียดทั้งหลักเกณฑ์การโอนความเสี่ยงภัยทั้งของประเทศไทยและของต่างประเทศ รวมทั้งศึกษาบทบัญญัติเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยในข้อบังคับของตลาดตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้าของไทยและตลาดซื้อขายล่วงหน้าต่างประเทศแล้ว ผู้เขียนได้พยายามแสดงให้เห็นว่าปัญหาเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยเป็นเรื่องที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งกับการซื้อขายสินค้าในตลาดซื้อขายล่วงหน้าทองคำ และน้ำมันดิบ ทั้งจากเหตุผลหลายประการที่ผู้เขียนได้กล่าวอธิบายไว้ในบทก่อน และเพื่อให้การแก้ปัญหากรณีการโอนความเสี่ยงภัยเป็นไปอย่างถูกต้องและยุติธรรม ผู้เขียนจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหากมีการเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยไว้ในข้อบังคับของตลาดอนุพันธ์ ภายใต้พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 กรณีเปิดให้ทำการซื้อขายสินค้าทองคำ และ น้ำมันดิบ โดยมีวัตถุประสงค์ในการส่งมอบ รับมอบสินค้าตามแนวทางที่ผู้เขียนได้เสนอไว้ ก็จะสามารถรองรับและแก้ปัญหาทางกฎหมายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้ไม่มากนักน้อย อันจะส่งผลให้พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ.2546 และข้อบังคับของตลาดอนุพันธ์แห่งประเทศไทย เป็นบทบัญญัติที่มีความชัดเจน ยุติธรรมและสามารถบังคับใช้เพื่อแก้ปัญหาเรื่องการโอนความเสี่ยงภัยในการซื้อขายสินค้าล่วงหน้าได้เป็นอย่างดี โดยมีต้องรอให้เกิดผลเสียหายจากปัญหาดังกล่าวก่อน แล้วจึงมาทำการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับของตลาดอนุพันธ์ตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 ในภายหลัง